

deslige, ved hvilke Brænkelsen af det edelige Løfte netop fremtræder som et kvalificerende Moment, — har man derimod sluttelig troet, at der for Fuldstændighedens Skyld i Straffeloven ikke burde savnes en Bestemmelse som den i Udkastets § 152 foreslaaede, hvorved der i Almindelighed sættes Straf af Bøder eller Fængsel for den, der ellers til Brug i Retsforhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner Noget, hvorom han ingen Kundskab har. Selvsølgelig sigtes herved ikke til urigtige Embeds-Erklæringer eller Attester, hvorom Udkastets §§ 128—130 tilbeels handle, men til Tilfælde, i hvilke der enten isølge Loven — see t. Ex. Fd. 31te August 1695 om Wgtestabs-Forlovere — eller uden saadan Anledning af Private udstedes skriftlige Erklæringer eller Attester i den Hensigt, at samme skulle komme i Betragtning ved Afgjørelsen eller Ordningen af offentlige Retsforhold. Det er ikke sjældent, at Domstolene i saadanne Tilfælde, naar Attesten er befunden at være falsk, have idømt en arbitrair Straf i Medfør af „Lovgivningens Analogi og almindelige Grundfætninger“, t. Ex. hvor Noget for at lette en Stilling for en Værnepligtig har afgivet en falsk Attest om Stillingsmandens personlige Forhold eller deslige, eller hvor Noget for at befrie en Person for at komme under Fattigvæsenets Tilsyn vitterlig urigtigt har bevidnet, at han har Arbejde eller er i Tjeneste et eller andet Sted. Efter hvad der ovenfor til Udkastets første Paragraph er bemærket, har man imidlertid anseet det for ønskeligt at indgaae disse Straffedomme „efter Lovgivningens Analogi“. Der har ippvrigt været opkastet det Spørgsmaal i Kommissionen, om Bestemmelsen ikke burde udvides til at omfatte ogsaa de Tilfælde, hvor Noget har afgivet en falsk skriftlig Erklæring eller Attest til Brug i, eller for at faae Indskyldelse paa Ordningen af, private Retsforhold, idet der findes Exempler paa Anvendelsen af arbitraire Straffe ogsaa for et saadant Forhold, t. Ex. hvor Noget til Bitterlighed har understrebet et Document uden at have nogen Bished om Under-skrifternes Wgthed; men man er kommen til det Resultat, at der turde være overveiende Betænkelse herved, da der under en saadan

udvidet Straffebestemmelse lettelig vilde kunne indbrages Tilfælde, som ikke med Føie kunne siges at have nogen criminel Charakter. Det maa i denne Henseende erindres, at Forudsætningen for den hele Bestemmelse naturligtvis — som antydet ved den tilføiede Sætning: „forfaavidt Gjerningen ikke efter sin Bestaffenhed medfører høiere Straf“ — er den, at den falske Attestation ikke er begrundet i nogen bebrageriff eller anden særlig forbryderiff Hensigt, i hvilket Tilfælde der foreligger en Meddeeltighed i eller et Forsøg paa Bedrageri eller vedkommende anden Forbrydelse. Naar saadan forbryderiff Hensigt ikke er tilstede, vil som anført en urigtig Attestation til Brug i private Retsforhold vistnok ikke lettelig egne sig til at ansees som criminel; dette kan derimod, som antydet ved de nævnte Exempler, hvortil uden Vanskelighed vilde kunne føies flere, vel være Tilfældet med falske Attestationer til Brug i offentlige Retsforhold; og med Hensyn til saadanne turde Bestemmelsen derfor være paa sin Plads. Ganste vist staaer Bestemmelsen forsaavidt i en løsere Forbindelse med Kapitlets øvrige Indhold, som der efter samme ikke er Tale om Ed eller Tilbud af Ed, ligesaa lidt som om nogen paa solen Maaede for offentlige Myndigheder afgiven Bevidnelse; men ligesom den omhandlede Forbrydelse, at afgive falske skriftlige Erklæringer eller Attester, dog maa erkjendes at være noget beslægtet med flere af de ovenfor i Kapitlet ommeldte Forbrydelser, hvis Særkjende overhovedet er deres Færlighed for Haandhævelsen af den retlige Samfundsorden, idet de undergrave Tilliden til Erklæringer og Vidnesbyrd, hvortil man i mange Forhold i det virkelige Liv mere eller mindre maa støtte sig, saaledes vilde det overhovedet være vanskeligt at finde nogen anden og bedre Plads i Straffeloven til den omhandlede Bestemmelse, der navnlig ikke hører hjemme i Kapitlerne om Bedrageri eller Falsk, netop fordi det, som bemærket, er en Forudsætning, at den urigtige Attestation ikke er steet i bebrageriff ligesaa lidt som i anden særlig forbryderiff Hensigt.